

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosó ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosó da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosó je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ćel!

F.

Šerhske njedželske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjez knižicziščežerńi w Budyschinje a je tam ša šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

Palmarum.

Filipiskich 2, 5.

„Kóždy mjes wami budž teje myšle, jako
Khrystuž Jesuž běšče!“

Seženje palmoweje njedžele nam psched woczi staja, tak Jesuž pod thwalbuspěwanjom a hošianawołanjom Šisraelskeho luda horje čěhnje do Jerusalema, nuts do šwojeho Wótza domu, wopišuje nam krónowanški czah teho Anjesa, ale króna je čěrnjowa a trón je kšichž. Tak stejí seženje džěnsnikšeho dnja p'chi fastupje do martroweho tydženja š napišmom: „Šlaj, twój kral pschindže k tebi čěcheje myšle.“

Epistola dale do šady a do wyšoka pschima a nam wopišuje žyly czah Jesužoweho žiwjenja: wot žłoba k kšichžu, wot kšichža k tróněj. Žyly wobras Anjeloweho poniženja a powyščenja šo nam džěnska wosnamjeni a napišmo rěka: „Kóždy mjes wami budž teje myšle, jako Khrystuž Jesuž tež běšče.“ Pšichetož niž k pschibladowanju, ani k pschiwystanju šamemu a k holemu hošianawołanju šo nam tajke přěduje, ale šo bychmy šobu czahnyli a tutemu krónowanškemu czahěj šo pschisamkli. Epistola nam móžnje pschiwola š Khrystužowym hłošom: „Bój a dži ša mnu“ a my čžemy š Domaschom wotmolwicz: „Čěhńmy š nim šobu, šo bychmy š nim wumrjeli“ a prajmy š Pawołom: „Wumrjemy-li š nim šobu, dha tež budžemy š nim šobu žiwi, čžerpimy-li šobu, dha tež budžemy š nim šobu knježicz.“

Še wazne šłowo, š kotrymž tón japoschtol šawožina: „Kóždy mjes wami budž teje myšle, jako Khrystuž Jesuž tež běšče“. Wón praji: „Kóždy“ — bje wšcheho wobmješowanja, njeh je człowjet hiščeže tak wulki na šemi abo hiščeže tak mały, njeh je bohaty abo kšudny, kšory abo štrony — Pawoł žaneho wuměnenja njedopuszczí: njeje žadny pschestarý a žadny pschemłodny, žadny pschemóžny a žadny pschěšłabny. Šow je šłowo ša naš wšchitlich, kajžekuliz šmyšlenje twojeje wutrobny je, kajžekuliz wotpohladanje ty mašch, tute šłowo je Pawoł tež ša tebe piškal, pschetož wón praji „kóždy“. Šo šłuscha k majestosczí a wošebnosczí kšichšćijanštwa, šo šo na wšchitlich człowjetow wobroczi bjes rosdželenja. Žyke přědowanje jeho wěry ša kóždeho człowjeka rěka: „Wěć do šesom Khrysta, dha budžesch ty a twój dom šbóžny!“ Šo žyke napominanje jeho wuczby na kóždžiczkeho ma šo tak: „Dži po Khrystužu!“ Ša wšchitke stawy, ša wšchitke ludy, ša žyke człowjestwo šo blyščeží jenož jene krašne bójske šnamjo, do kotrehož dyrbi jenotliwy człowjet kaž žyke człowjestwo šo pschekrašnicž: to je Jesuž Khrystuž.

Kajžej myšle wón, podomnoscz Wótzowškej krašnosczě, běšče, je nam wšchitkim šnate: „Wón ponižowalche šo šam a bě poklušny hacž do šmjercze, haj, do šmjercze na kšichžu.“

Kunje tak tež dyrbimy my šmyšleni bycz: ponižni a poklušni. Ponižni psched Bohom, tak šo tu njedospołnoscz šwojeho człowjeteho byczja, šmyšlenja a czinjenja póinawajo šo psched jeho majestosczu a šwjatosczu jako hubjeni

knížomni, hrěšni cłowjekojo wšchědnje pokorjamy a radži tu hrěchi wodawazu, troštowazu a wobnowjazu hnadu Božu w Jesuŝu Khrystuŝu ŝapšchimnjeny. Ponižni tež pšched cłowjekami, tak so pšchezo druhich wyŝche wažimy dyžli ŝebje ŝamych, a hdyž mamy njeprawo, to radny pšchidamy a wuŝnajemy. Poŝlušni Bohu temu Knjeŝej, hdyž w jeho kaŝnjach ŝhodžimy a tež wšcho horjo a domach-
pytanje ŝebi lubić damy, ŝ Khrystuŝom prajizy: Wótče, twoja wola ŝo ŝtań, niž moja wola! Poŝlušni tež cłowjekam, kotrymž poŝluchacz mamy, ŝarŝchim, wuczerjam, duchownym, wyŝchnoŝczi, tak so wšcheje njeluboŝcze, lěnjyŝcze, njepózcziwoŝcze, wopitŝtwa, jebanŝtwa, paduchŝtwa a pšchecziwjenja ŝo wotŝajimy a ŝdalujemy.

Braj, mój luby cziatarjo, njeměl zyly ŝwět hinaŝchi napohlád, njeby zyly ŝchěŝcziŝtwa zyly druge bylo, hdy by tutemu japoŝtolŝtemu napominanju ŝo wot wšchitkich poŝluchalo? Haj, nicžo dyžli měr a ŝbožo by knježilo we wšchitkich ŝchěŝcziŝtwa wotŝadach, domach a wutrobach, by njeby na ŝemi bylo, hdy bychu wšchitzy teje myŝle byli, jako Jeŝuŝ Khrystuŝ tež běŝche. Chzemy-li tehď dla w czaŝu, a ŝchtož wažniŝche je, tež we wěcziwoŝczi ŝbožni a ŝbožowni bycz, dha ŝapřejmy ŝebje ŝamych a ŝtupajmy do Jeŝuŝownych ŝtopow! Bohabojyŝcž je ŝ wšchitkim wězam wužitna a ma ŝlubjenje nětcziŝcheho a pšchichodneho žiwjenja. Žadny drugi grunt pať nihto njemóže ŝaložicž, ŝhiba tón, kiž je ŝaloženy, kotryž je Jeŝuŝ Khrystuŝ, tón ŝchizo-
wany a horjeŝtanjeny! Šamjeń.

Palmarum.

(Mat. 21, 9.)

Šlób (W. miŝ. hař. czo. 300): Kottiz ŝtowaŝchili ŝmy ŝo tudy —

Hoŝianna! — ŝpěwa ŝahorjeny Lud, hdyž Knjeŝ tam ŝ ŝmjerczi dže; Njedželu Palmarum wuŝwoleny Pšchichoť jako jehnjo je. —
Temu jako kralej ŝlubjenemu, Do Jerusalema jěchazemu, Šyła ŝhěrluŝch ŝanjeŝe, Dofelž czeŝczič jeho chze.

Šyru Božemu czeŝcž ŝluŝcha Boža, — Šaczuwaju ŝbožowni; Šnaja jeho jako žórko ŝboža, Duž jich duch ŝo wjeŝeli; **Dawitowemu** je domu hnada Dofala ŝo, — wumóženje ŝpada; Wujednať a jehnjo je Wón, kiž ja naŝ ŝ ŝmjerczi dže.

Šhwaleny wot wóŝŝa njebyŝteho Knjeŝ je ponižil ŝo ŝ nam, Witany wot luda tŝcheneho Dať ŝo ŝ woporu je ŝam. —
Wadž, o Jeŝu, naŝche ŝradowanje! Měr a radoŝcž, — Bože ŝpodobanje Š tobu ŝ nam ŝo pšchibliža; Ty naŝ wjedžeŝch do herŝtwa.

Kiž ŝy do Jerusalema czaňnyl Š ŝmjerczi jerej naŝche dla, Še ŝmjercze ŝy na ŝcezi džeń ŝtanyl, Wotewriť nam njebyŝe. —
Pšchidže ŝmjertny ŝ nam džeń ŝmjertnym ludžom,
Mamy pokoj, troŝch a wuŝhow wšchudžom,
Dofelž ŝ Knjeŝom Jeŝuŝ je, Kiž se ŝmjercze wumóže!

W mjenje jeho nam je ŝawěŝczene Šerŝtwa junu njebyŝte, Horjo ŝ dobom czaňne pšchěŝlóbčzene, Šo czeť ŝbožna naŝcha je; —
Teho Knjeŝa wjeŝelicž ŝo chzemy, Š kotrymž do Jerusalema džemy,
Hoŝianna ŝpěwajo; Š nim ŝhód pšchekraňni nam ŝo! —

U.

Na czihi pjatt.

Šmjercž jehnječa Božeho — naŝche wukupjenje!

(1. Pětr. 1, 18—21.)

Šlób (363): Nět wotpočzuje hola —

Na Golgatha ŝtup, duŝcha,
Naž ŝdobnje czi ŝo ŝluŝcha;
Tam ŝrědnik mrěje twój!
Na ŝchizju Boži ŝwjaty
Bu do ŝmjercze dže daty;
Wěh bolosny tam ŝtónczi ŝwój.

Na naŝche měŝto ŝtupi,
Naŝ se ŝmjercze ŝej kupi,
Hdyž naŝchu płačzi ŝlóbčž;
Knjeŝ jako jehnjo Bože
Nam pšchihotuje ŝbože,
Kiž wěczi dawa wjeŝeloŝcž!

Wšcho ŝlěboro a ŝloto
Še knížomne kaž blóto,
Nam pomhač njemóže;
Krej droha Jeŝuŝowa
Pať wujednač je mohla
Naŝ, kotrychž džeť bě poklecze.

Pšches, njeho wumóženi,
Še ŝmjercze wujedženi
Šmy mile hrěŝchnizy;
Dolh naŝch bu ŝaplačeny,
Nam pokoj ŝaŝluženy,
— Nět ŝ Bohom wujednani ŝmy!

Krej jeho Boža ŝwjata,
Na wuplačjenje data
Ša cziwoŝtwa, wucziŝczi
Naŝ ŝ hrěchom womaŝanych,
— Nět ŝ herŝtwa powołanych
We Božej wěczi krajnoŝczi. —

Precž móž je hrěcha wŝata,
Nam prawdoŝcž ŝbožnych data
Pšches Knjeŝa naŝcheho;
Šmy droho wukupjeni
A ŝ ŝbožu poŝajeni;
— Wóh ŝa Wótza nam dať je ŝo!

Š nim ŝjednoczi naŝ wěra,
Nam ŝliczi radoŝcž měra
Pšches naŝchoh' ŝrědnika;
Hdyž wěrimy do Boha,
Dže ŝ njeby naŝcha dróha;
Kaj Boži Jeŝuŝ wotewrja! —

U.

Wŝchelakore ŝwjeczenie ŝwjateho póŝta.

(Poŝtracžowanje a ŝtónčjenje.)

Tu je potom wšchědne domjaze ŝwjeczenie! Naŝchim domam je podata kraňna kniha: Šwjaty póŝt, to je Khrystuŝowe czeťpjenje we wšchěch dnjach póŝtneho czaňa ŝ ŝhěrluŝchemi, wopomnjenjem i modlitwami ŝwjeczene. Kať požohnowana je wječorna ŝhwila, hdyž nan, macž, džečzi a tež po móžnoŝczi czeľadni wó iŝtwe ŝhromadženi takle póŝt ŝwjecza — njebudže ŝchěŝcziŝan ŝ teho

prave posćenje naučitelj mój, to, kiž ma sa jeho bježe a živjenje w hwěcze tajku wažność? Sdnyž klyšči s nowa se scjenja: „Duž pluwachu woni jemu mjes woczi, bijachu jeho s pjaščemi, někoti pať bijachu jeho do woblicza a dżachu: Suda, Rhrystiče, sčtó je, kiž cze bijesche?“ njebudže to jeho móznje pohnuć, hordeje, wchofeje myšle šo wšdacž chzycž? „Sa nim dźěšche wulka čzřjódá ludži a žónstich, kotřiž jeho žarowachu a woplakowachu“, tole šlowo njebudže to jeho s nowa pohnuć, šo by šo lohkeho, harowateho šwětneho towarštwá šdalowal? „Šako pschidžechu na to měštno, kotremuž rěčaju nopowiščecž, šchizowachu jeho tam.“ Sdnyž wón klyšči wo šchizowanju a čzujie hošdže šobu šo pschedrěć psches te šwjate stawy, njebudže to jeho wabicž, čžělny lóšcht a kóštot podčzřšchecž a hižo nječzřšte a nješwjate myšle s wutrobny ščzunicž, kiž na šchłódnju mjehłoscž čžěřja? To šdychowanje: „Mi chze šo picž“, kajki hłóš na wšchěch picžtow, haj wšchěch tych, kotřiž dobre jědže a picže a čžělnu pschihodu pschewaža! Šóštny čžáš je šhlyny předať sa šwětnu, hčěřnu myšl nascheho luda. A njetežzi wona trochu w kóždnym domje kaž w kóždej wutrobje?

Ššwjaty póšt! kajki šbudžazy čžáš tež sa teho, kiž njemóže ani do Šožeho doma hieč, ani tež w towarštwje domjaznych pschewmacž. Ty čžěřpjaz, ty šhorn, daj šebi powjedzicž, ščtó šwjaty póšt tebi wošebje praji: Š léčarjej pschidžže čžiči pjatť rano macž s holecžku, šo by šo holecžka na lizu operirowacž (bolaze wurěšacž) dała. „Ale čžeho dla runje dženša na šwjatym dnju pschidžžecž?“ šo léčar trochu wobuzny woprašča. „Ach hlajče“, džesche žona, „moje džěcžo mějesche pschewo tajku hrošu psched tej ju wocžakowazej operaziju; ale dženša rano šo š njej šwólniwa wupraji — dokelž je dženša Šbóžnik tež telto šnješč mē.“ „Šaj, potom je to hinač“, džesche léčar špokojent. Šwón operaziju s najwjetšchej šedžbliwoscž a šahodnosčju pschedewša, a džěcžo šmužnje wudžerža, runjež šo jemu tež s boloscžju šhlyny s wocžkow čžiščecžachu. Še rta někotreho šhoreho šym hižo šhlyščať: Ša chzu čžěřpicž, nasch Šbóžnik je tež čžěřpiť, a wón je hiščecž wjele čžěřšcho čžěřpiť. Šjehašch ty tež šwólniwje šwjaty póšt šwjecžicž, s nim šobu čžěřpjo? Šaj, je ščěřpliweho čžěřpjenja šwjecžentj plóđ wulhadža. Ššwjaty japoschtol pišche: „Wly šhwalimy šo tež tych tyšchnosčžow, dokelž wěmy, šo tyšchnosčž ščěřpliwoscž pschiješe; a ščěřpliwoscž pschiješe šhonjenje; šhonjenje pať pschiješe nadžiju.“

M. w M.

Wo khěrluschach na wyschšchim chorje.

(Šotracžowanje.)

Š wěře podobnišche je druhe wuloženje, kotrež „maaloth“ tež na „čžahi“ čžehnje, ale niž na te, w kotrychž šo židži wróčžichu s Šabela, ale na kotrychž šo woni šwjedžěšny jako putnižy wobdžělichu s tym wotpohladom, šo bychu rócžne čžášny w Šerusalemje šwjecžili. Šajprijóđny tať wuložesche w špocžatku 17. lěšštotka biškop Agellius. Šeho měnjenju bórny wošebje Šerder pschisťupi w šwojich knihach: „Duch hebrejške poešije“, a po nim wjele druhich, kaž Šichhorn, Šengstenberg, Šeil, Šupfeld, Šäthgen a dr.

Šjes dwěla ma tuto wuloženje wjele sa šo. Šo je šo na tajkich putniškich čžahach špěwalo, ščěhujie s waschnijow, kotrež móža šo dženša hiščecž w šlubjenym kraju wobšedžbowacž, a hdyž tež nam s čžáša štareho šluba nicžo wo nich šjewjene njeje, šu wone tola, tať šebi myšlimy, tež tehdom hižom šnježile. Šež wo-pschijecž naschich psalmow rěčzi sa to. Šenož to je nadpadne, šo šo taťke měnjenje haťle w 17. lěšštotku wupraji a šo šlara tradizija je nješnajie. Šly šdřbimy teho dla pschi tym wostacž, šo šlowo „maaloth“ wosnamjenja „štopjeň“.

Šěť pať namaťamy mjes tymi, kiž šo sa taťki pscheložť wupraja, wulku wšchelafoscž wulkladowanjom. Šživanje šbudži to,

kotrež Šolffon we šwojej 1882 we Šaršhawje čžiščecžanej knižy wupraja. Šef. 38 šo powjeda, šo na šmjercž šhoremu kralej Šiššiaskej profeta Šesaias pschidžže a jemu šjewi wo pschidacžju 15 lěť š jeho živjenju a wo šnamjenju, šo ščěň na jeho šłóncžnym pošasowarju 10 štopow s wopjecžizu póndže. Šotthorimšchi na to kral džatny šhěrlušch špěwasche, nam šdžeržany a šapišany w 11. a šl. šchtucžkach teho šameho štawa. Šěť ma Šolffon sa to, šo šu tež nasche psalmy wot Šiššiasa pěšnjene, kotrež šu šo š dopomnjecžju na 10 štopjenjom šłóncžneho čžášniša psalmy štopjenjom mjenowate. 15 je tutch psalmow, kóžde pschidate lěto potajkim je Šiššias jedny psalm pěšniť. A šo by wěřjomnosčž šwojeho nahlada wobtwjerdžil, pošasuje na šapocžatť přěňeho s nich, teho 120., kiž rěča: „Ša šo woľam š temu Šnješej we šwojej štyššnosčži, a wón wušhlyšči mje“. Šo pať je tež jenicžke měštno w tutch psalmach, kotrež by sa taťki nahlad rěčžalo.

Šeseniuš, de Šette a Šelishch měnja, šo je „maaloth“ hebrejški wuras sa to waschnje, po kotrymž šo w tutch šhěrlušchach šhóđ myšlow do přědka hiba. Ššlowa noweje šchtucžki wotpowjedaju šlowam, kiž šu šo hižom w přjedawšchej šchtucžžy trjebale. Šať w přěnimaj dněmaj šchtucžkomaj 121. psalma šlowa: „mi pomoz pschidžže“ abo w 3. a 4. šchtucžžy šlowa: „šón nješpi, kiž cze šwarnuje“. Šež Šrichojo šnajachu tuto waschnje pěšnjena a mjenowachu jo „anadiplose“. Šěť je wěšte, šo w naschich psalmach tuto waschnje husto šo naľožuje, ale tola niž w kóždnym tych maalothpsalmow. Š 131—133 šo wone njenamata. A šašo šo naľožuje w tych, kotrež š psalmam „na štopjenjach“ njelicžimy, tež w profetiškich pišmach, na pschiklad Šesaiasowych.

(Šschichodnje ššoncženje.)

Šažne wobrocženje.

Šerne a wužitne powjedacžko je šaršcheho čžáša.

(Šotracžowanje.)

Šarijna štromoscž pocža hladajžy wotešjeracž, ale krašnosčž jeje wutrobny a šadžeržanja, kaž jeje šhonjenje wo Šožej dobrocžje pschibjerasche čžim šjawnišcho, čžim bóle šo jeje ššoncženje pschibližowasche. Ša chzu tudny list wot njeje šžělicž, kotryž něhdže sa pošdra lěta po šwojim horkach wopišany wopytowanju w čžášu dostach, hdyž mějach wšchelafe šadžěwanje, šo ju wopytacž njemóžach. Šdnyž šón wotpišuju, šteji psched mojim duchom jeje šnamjo, a ja dopomnjam šo žiwje na někotre jara wužitne a lube rošřecžowanja, kotrež běch s njej a jejnymaj šaršchimaj mē. Ššchi tym je mi pobožnosčž tuteje wješneje towaršchki jara wulka a droha a ja ša-čžuwam přjedhwoptanje teje radoščje, kotruž šmějemy na tamnym dnju, hdyž budža dušche šwjatych je šwojimi pschekrašnjemy cžěłami šašo šjednocžene, šo bychu wěcžnje pola teho Šnješa byle.

Šarja šebi njeje myšlila, jako šón list pišasche, šo budže wón junu wosjewjenty; ale dokelž běšche wona woprawdže pschiklad wutrobneje bohabošocžje a žiwje wěry, dha šo ja nadžijam, šo wón pschecželam pobožnych šhudnych ludži nješpodobny njebudže.

Šbji knježe!

Šo dowolnosčži, mi wot Šaš datej, ščělu Šam hiščecž jedny mojich hubjenje pišanych listow. Ša mam š Šam to dowěřjenje, šo Šascha dobrocžiwá, ponižna wutroba tu šhrobłoscž sa šlo njewošmje, kotruž šebi šhuda a njewědomna hólza bjerje, kiž pať ma čžšte a šprawne wotpohladanja. Šwoje žadanje dže na to, šo bych jako šłabe šudobje čžesčje Šhřštuškoweje jeho mjeno pschekrašnila dla jeho dobroty. Šón Šnješ chžyl mje po šwojej radže a mudrosčži wóđicž a mje se šwojej bliššoscžju šahowacž, šo bych pod pschikřycžom jeho luboscžje wotpocžowacž a moja dušcha šłóđke a wošchemjaze trošchtowanje jeho nješjeskeho Duča na-

maćać mohła. Hdyž saczuwam, so niczo njejszym, a Bóh je wschitko we wschitkim, dha hym hotowa, temu Knjesej napscheczimo khwatać a t njemu rjez: Knježe, pschińdź mi t pomozny! Knježe, ros-wucz mje! Budź mój profeta, mój wyschshi mėschnik a mój kral! D rosmucz mje w twojej hnadze a sjerw mi potajnstwa swojeje lubosce! Kac lohki pschistup bychmy t Bohu mēli, bychmy-li t nim bliže sjednoczeni byli! Kajte slobde stowarščenje mohli t Bohom lubosce mēć! Wón je tón wulki Jehovah, kiž bē a je a budze. Kajte to wysoke mjeno! Sandželjo pokorjeja ho psched nim, modla ho t njemu a słuža jemu t ponižnej luboscu. Esam najwyschshi seraf pschitrywa, hdyž jemu spēwa, febi wobliczo se swojimaj tchidlomaj. Tak njedostojna hacž tež psched nim hym, dha tola shtonich, so cžim bóle wulkoscz a dobrocziwoscz Božu spōsnawam a cžim bliže sjednoczenie je, w kotrymž psches Duchu jeho lubosce a psches wēru t nim steju, cžim ponižnišcha a cžim bóle jemu podata ho saczuwam. Ale wschēdnje dyrbju prajicž: Knježe, kac mało lubuju tebe! Kac sđaluju ho wot tebe! Kac mało hym tebi podobna! Tola je moje horze žadanje, tebe lubowacz a tebi lēpje słužicž! — Ja hym shtonika, so Bóh swoje njebjeske dary a žohnowanje wošebje tehdom bohacze na mnje wuliwa, hdyž w Božim domje jemu sjamnje słužu. To je ta rēka, psches kotruž wón do mojeje dusche najkrašnišche bohastwa swojeje hnady a lubosce bēžecž dawa. Sawērnje, ja hym husto shtonika, so hu to hodžiny, w kotrychž bliskoscz teho Knjesa moju duschu woschewja a pošylnja a w kotrychž moja nadžija wožitwa, so budu junu na tym sjednoczenju jeho lubosce džel bracz a wo jeho khwalbje sa tu smlinoscz, kotruž je wón tej najwjetšchej hrēšchnizy wopokasak, spēwacz.

Subosnoscz jeho dobrocziwosce wožitwawšchi, žadam febi wutrobne, so bych sčwērnischo po jeho pužcach khodžila a jemu dostojnišcho słužila. Esrjedža we wschelakich swontownych tyschnosczach pak proschu jeho, so by mje Khrystuža a mōz jeho horjestawanja we mojej duschi sesnacž namuczil. Hdy by to pschezo tak bylo, dha bych kame wjekele we swojej duschi wožitwala, moja wola by rada a lubje žyle do Božeje wole podata byla; ja bych ho wschēm wozženjam jeho wōtzowškeho sastaranja podcžišnyla a prajila: Knjesowa wola je dobra a jeho njepschemērna mudrosocz njemōže ho mylicž.

Ale ach! hrēch a sčlaba wēra rubitej mojej duschi husto wschu wjekełosocz. Tehdom hym wot stysknosczow shibowana a padam, w bylsach pluwawšchi, Bohu t nohomaj. Husto febi pomyslu, kajte by to sbože bylo, hdy by jeho luboscz w mojej wutrobje tak wuczishezana byla, so bych jemu se sčwērnosczu a wjekełosczu słužila a pošylenja, kiž hu mojej wutrobje hišcže pschezo lube, jako to je samsna wola, hordoscz, hnēw a teho runja, pschezo bóle sčludžicž mohła. To mōže jeno t teje wēsteje nadžije pschińcž, so „mamny na nim wumozenje psches jeho krej, kotraž naš wot wschitkeho hrēcha wucziszeči.“ Moja wēra je husto wulzy jara sčlaba.

(Pschichodnje dale.)

Wschelake t bliska a t daloka.

— Wōndželu semrē w Kalezach knjes farar em. Gólcz, ryczer Albrechtoweho rjada 1. rjadownje. Wón je 40 lēt, wot 1862 hacž do 1902, t fararjom w Kalezach byl a w sčwērnosczu w swojej wošadze sčutkował.

© Zasa. Džerž, sčtož ty majšch, so by ničtō njewšak twoju kōnu! Sańdženu njedželu buchū nēmske džēczi nascheje wošady pschijimane. Wēchu 8 hōlzew a 10 hōlzew. Prēni hōlž bē Pawol Šječ a prēnja hōlža Frieda Wūnschmanez, wobej

t Zasowskeje wošady. Wschitke tute džēczi pak njebēchu džēczi nēmskich starschich. Žedyn hōlž a sčtyri hōlzy doma nēmski nje-šlyšcha a njerēča. Tola na nēmske paczerje khodžachu a tehobla, dofelž džēczi myšla, so budze jim porno w sčuli swuczenemu nēmskemu wuknjenju nēšcto šerbški wuknycž psche cžežke a dofelž hu starschi, kotrymž je šerbški wōtžny narod njełnicžomna wēž a kotšiz wužitk a žohnowanje wošebje paczerškeje wuczby w maczernej rēczi njesnaja. To pak je stara snata wēž a dyrbjało ho wopomnicž, so maczerne rēcž wutrobu najškeršcho a najlēpje došahnje a hnuje. W drugej rēczi mōže ho hišcže bohatscho a sčwērnischo nabožina wuczicž, do hlowny drje wschelake pōndže, ale rola wutrobje njebudze hibana a pschedžēłana; hymjo Božeho sčlawa woštanje w rosonje a khwilu w pomjatkū wižajo, ale we wutrobje ho njesatorjeni. A kac sčmēny potom plody woczakowacz? Čžaš lohko a bōrsy dołonja, so ho najwjetšchi džel teho, sčtož bē jeno do hlowny pschijate, hdyž ho stajnje dale njewutnje, sabudze. Sčtož pak je do wutrobje sčschēpjene, nad tym čžaš a sčwēt tušamu mōz nima. To šedži hlubšcho a twjerdšcho. — Ničtō pak njebudze wot džēczi wjazh žadacz, hacž mōža nawuknycž a dołonjecž. A sčtō ma wot teho wjetšchi wužitk, hdyž budža wutrobje w paczerškej wuczby po wschej mōžnosczu t wērnej bohobojosczu a t horzej luboscu t naschemu Sčōžnikēj Šelubej Khrystušej napjeljnene, jako wy starschi? Budža a mōža wam t tajlich wutrobom njeluboscz a njedžak jako šrudne žnē roscž? Njebudža tajke džēczi nana a macž jako Božeju sčstupjerjom cžesčicž, lubowacz, pošluchacz a wjele do njeju džeržecž? A hdyž wēšcže, so maja Boha a swojeho Sčōžnika we wutrobje, potom njetrejebacze je t bojosczu a t tšchepjetanjom do žušby abo na sčlužbu pušcžicž. Potom tak lohko wonkach cžescz a dobre mjeno njeshubja, hańbu na nanowy dom a šrudobu na maczerne wutrobu njenahromadža. — W jentym t prēnišchich cžiščlow tuteho lētnika njedželskeho łopjeńka bē t Kłētnjanskeje wošady škoržene, so je ličba tajlich džēczi, kiž Boha a starschej w njepōžczwošczi šobnywaju, šrudnje wulka. Njeje psche dołho, so sčlyšchachmy, so w tamnej wošadze psches wschelake wobstejnoscze a wabjenje škoro wjetšchi džel šerbških starschich swoje džēczi do šerbškeje paczerškeje wuczby njesčele. Nunje jako by snamjo hluposcz bylo, hdyž džēczo dwē rēczi šrošymicž nawuknje! — To pak njebudze ničtō prajicž, so bjes wuczby šerbšku rēcž biblije a spēwarškich kam wot šebje prawje šrošymi. Kac wjele sčlowczkow tam je, kotrež hu tajkemu prošny sčny a njewē jich myšl a sčto praja a sčlyšchi je w šerbškej Božej sčlužbje, a hu jeho wuschomaj a wutrobje potajene. Haj, kac wjele maja drje swoje spēwarške w Božej sčlužbje w rukomaj, ale njewjedža, sčto spēwaja, dofelž šerbški ani cžitacz nawuknyli njejsu, dofelž hu sčladnoscz t temu pschepašli abo šazpili. — Starschi, džēczi naschich wošadow, džeržcže, sčtož macže. Warbuječe a dohwajcže dale a bóle, sčtož je nam dobre a nušne, so by wērna bohobojoscz nascha cžēšna kōna wōstala nam a naschim džēcžom t čžašnemū šbožu a t wēcznej šbōžnosczu!

—r.

— Šo jutrach t nascheje wošady šašo dwaj hōlžaj do Wojerowskeje präparandy šastupitaj, so bysčtaj na wuczēstwo wuknyłoj. Sańdžene lēto tam džēšche Črnst, hoščenzarja na dwōrnisčcžu Črnsta Dōringa sčny, a nētko čžetaj ho na tōnšamšny pučž podacz Jan, sčny pošbura Jana Šandrika w Tšjočžonach a Pawol, sčny mlynka Wylema Šjecha we Zasu. — W prjedawšchim čžabu je mnogi wuczē t nascheje wošady wuschol. Potom bē dlēšchi čžaš žōlko wuschnyło. Nētk, džak budž Bohu, šašo bēži. Bóh daj tym mlodženzam hnadu, so by ho jich prjōdkowacze derje radžilo t šbožu a t žohnowanju jim, jich starschim a naschim wošadam.

—r.